

A Szegedi Színkör előadása

● Munkatársunktól

Pipacsméheske címmel *Varsa Mátyás* meséjének mutatja be a Szegedi Színkör társulata ma délután 4 órakor a Százszorszép Gyermekházban. A mese egy erdei nyaralóban felejtett kutya és egy eltévedt kisfiú találkozásáról szól. A játék zenéjét Szirtes Edina szerezte, a főbb szerepeket *Téglás Judit, Halász Gábor, Gömöri Krisztián, Doszpoly Zsolt és Flórián Antal* alakítja.

Dankó Pistáról

● Munkatársunktól

A nótaköltő halálának 95. évfordulója alkalmából megemlékezéseket szervez a Dankó Pista Emlékeért Alapítvány: március 29-én, vasárnap délelőtt 9.30-kor a Belvárosi temetőben, Dankó Pista sírjánál *Bányai János*, az alapítványi kuratórium elnöke mond emlékező szavakat, *Szabó Bogár Erzsébet* olvassa fel saját versét és koszorút helyeznek el a síron. Utána, 11 órakor Dankó Pista szobránál *Telekné Tóth Anna* emlékezik, *Manga Dániel*, az Eötvös gimnázium tanulója szaval. Mindkét helyszínen játszik a Szeged Cigányzene- és várják a város nótaköltőit tisztelő polgárait is. Egy hét múlva, április 5-én 16 órakor Eltörtött a hegedűm címmel nótataestet rendez az Alapítvány a Vasutas Művelődési házban.

Zongora-verseny

● Munkatársunktól

A Szegedi Zenekonzervatórium növendékeinek részvételével rendezte Couperin-Debussy zongoraversenyét a múlt héten. A versenyen az egyetemisták versenyében *Bereczki Julianna IV.* évfolyamos hallgató (felkészítő tanára: *Zsigmond Zoltán*) 1. díjat nyert. A főiskolások I. korcsoportjában *Pető Edina II.* évfolyamos hallgató (felkészítő tanára: *Delley József*) 3. helyezést ért el.

Folklórest

● Munkatársunktól

Kiszáradt a bodzafa címmel folklórestet rendez a Szeged Táncegyüttes Alapítvány a méhkeréki „Népművészet Mestere”, *Nyisztor György* emlékére. A Szegeden is sokszor megfordult neves adatközlő népművészről *Vásárhelyi László* koreográfus emlékezik meg, a kétrészes táncműsorban pedig *Nyisztor-tanítványok*, idős és ifjú népművészek, a Szeged Táncegyüttes volt és jelenlegi táncosai lépnek fel. Az est ma, szombaton 18 órakor lesz a Tantsz művelődési házban.

Húsvéti akció!

1998. március 27-től a Dorozsmai Húsker Kft. Subasa dőlő 2. sz. alatti boltjában (Széksósfürdő felé)

lángolt kolbász	750 Ft (afás ár)
füstölt sonka	930 Ft (afás ár)
füstölt lapocka	818 Ft (afás ár)
füstölt tarja, comb	986 Ft (afás ár)
füstölt csülök	594 Ft (afás ár)
füstölt hals sonka	997 Ft (afás ár)

● Borkóstoló

A palackok szelleme

Fülöp Mihály (balra), a Szent Vince Borrend kancellárja köszönti a Somodi családot, Szilviát, Sándort és Viktóriát. (Fotó: Gyenes Kálmán)

Minden nemzetnek megvan a saját bora, így benne a saját igazsága is. Ez az igazság kissé zavarosnak tűnt a nyolcvanas évek végén, a kilencvenes évek legelején, mi több és hovatovább majdnem teljesen kifolyt a kezeink közül.

Aztán néhányan mégis nekifogtak és roppant munkával újraépítették a magyar bor világát. Közéjük tartozik *Somodi Sándor* is, aki 1991-

ben alakította meg a Somodi Borgazdasági Kft.-t, s a családi méretű üzem borainak minőségét garantálva mára a Dél-Alföld legjellegzetesebb boraikat termeli és palackozza.

A Forrás Szállóban tegnap délelőtt mi is belekóstoltunk Somodi úr boraiba, nevezetesen a '97-es és '96-os ástott-halmi Chardonnay-be, a '95-ös rajnai rizlingbe, valamint a '96-os évjáratú csongrádi Cuvée-be, amely a Cabernet Franc és a kékfrankos házastásából született. A kóstoló

közben tőle kapott borkóstolási technikák alapján mérlegettük borainak jellegzetességeit. Röviden így összegezhettünk: minden korty után táva maradt a szánk, mivel minden egyes palacknak megvolt a maga szelleme.

A kóstolásra összegyűlt vendégeket előbb *Sándor Péter*, a Forrás Szálló igazgatója köszöntötte, különös tekintettel arra, hogy a jó vendégelés elengedhetetlen feltétele a jó bor. Majd *Dlusztus Imre*, lapunk főszerkesztője meg-

nyitójában arra hívta fel a figyelmet, hogy a bor nemzeti kultúránk része, és az európai integrációban csak úgy találhatjuk meg helyünket, ha felmérjük adottságainkat, amelyekben – ismervé a tagállamok gazdasági viszonyait – kiemelt helyre kell tennünk a gasztroturizmust, ezért a mindenkori kormányknak a borászat törvényi és anyagi támogatásával az eddigieknél komolyabban kell foglalkoznia.

Podmaniczky Szilárd

● A földosztási kőnél

Koszorúzás az emlékparkban

szági földreformok történetét, kiemelten szölt az 1945-ös, illetve a rendszerváltást követő földtulajdon-változások következményeiről. Rámutatott arra, hogy ebben a népben – még az államosítás végrehajtott tévesztés után is – élt a föld szere-

tete, ennek köszönhető, hogy hazánkat a mezőgazdasági világranglistán a kiemelt országok között tartották számon. A rendszerváltást követő erőteljes visszaesés éppen ezért érthetetlen. A nemzetgazdaság jövője ugyanis ma azon áll vagy bukik,

hogy sikerül-e növekvő pályára állítani a mezőgazdaságot. Ezért értékének megfelelően kellene bánni a földdel, amely nem csak az EU-csatlakozás miatt sürgős feladat, hanem a jövő nemzedékek szempontjából is.

A beszédet követően *Lehmann István*, a megyei közgyűlés elnöke, *Kecskeméti János*, Ópusztaszer polgármestere, valamint néhány társadalmi és politikai szervezet képviselője helyezte el a megemlékezés koszorúját. Az ünnepség a Szózat hangjaival zárult.

● Szimpózium a transzplantációról

Embermentő emberszervek

A SZOTE Sebészeti Klinikája Transzplantációs Osztálya és Novartis Hungaria Kft. tegnap rendezte meg hagyományos dél-magyarországi transzplantációs konferenciáját, amelyen a vese-szív- és májátültetés aktuális kérdéseiről szöltak a szakemberek. A szimpóziumot követő sajtókonferencián az orvosok a hazai szervátültetés gondjairól tájékoztatták az újságírókat.

Szegeden 1979 óta tavaly történt a legtöbb, 55 veseátültetés. A korábbi években 30-40 transzplantációt végeztek a SZOTE transzplantációs osztályán. Magyarországon évente körülbelül 600 veseátültetést kellene végezni, ezzel szemben 300-320 között mozog a vesetranszplantációk száma – kezdte a tegnapi dél-magyarországi

transzplantációs szimpóziumot követő sajtótájékoztatón *dr. Szenohradzky Pál*, a SZOTE Sebészeti Klinikája Transzplantációs Osztályának vezetője, majd elmondta: a szükségesnél mintegy a felével kevesebb veseátültetés oka az, hogy kevés a donor. A hiányt pedig egyrészt az okozza, hogy a közúti balesetben elhunytak legtöbbször nem kapnak olyan szakszerű ellátást, amivel meg tudnák menteni szerveiket a transzplantációra. A nagyobb probléma azonban az, hogy nem minden kórház hajlandó jelenteni azokat a halottakat, akik potenciális donorként számításba jöhetnek. A dél-magyarországi kórházak közül az orosházi, a makói, a kalocsai és a kiskunfélegyházi kórház még egyetlen esetben sem szolgáltattott donort, jöllehet a tb finanszírozza ezt a tevékenységet is. Következésképpen

vélhetően nem az anyagi motiváció hiánya miatt maradnak el a kórházak donor-jelentései.

A SOTE Sebészeti és Transzplantációs Klinikájának professzora, *dr. Perner Ferenc* hozzátette: a magyarországi kórházak egynegyede kapcsolódott be a donor-szolgáltatásba, a 150 hazai kórház közül mindössze 34. Ha még egyszer ennyi bekapcsolódna, akkor elég donor lenne. Az élődonorok számának növelése is sokat javítana a helyzeten. A rokon, házastársi veseátadás már a skandináv államokban és Svájcban meghonosodott, nálunk még a szülő sem vállalkozik veseátadásra beteg gyermekének.

A szív- illetve májátültetéséről szölvé Perner professzor elmondta: Magyarország lakosságához viszonyítva évente 100-150 szív- és májátültetést kellene

elvégezni, ezzel szemben az elmúlt négy évben 3-4 szívtanszplantáció történt egy esztendőben, a májátültetésé száma évi 10 és 18 között mozog. E területen nemcsak a donorhiány okolható az alacsony szervátültetési számért, hanem anyagi korlátok is határt szabnak a transzplantációnak. Egy májátültetés 12 millió, egy szívtanszplantáció 6-7 millió forintba kerül. A magas költség miatt a szívtültetések számát 10-ben, a máját 20-ban limitálták.

Felmerült a kérdés, hogy szabad-e ekkora összegeket költeni egy-egy beavatkozásra? Perner ezzel kapcsolatban azt hangsúlyozta, ha összehasonlítjuk a nem transzplantált betegek kezelési költségeit egy szervátültetés árával, akkor egyértelmű, hogy az utóbbi a gazdaságosabb megoldás.

Kalocsai Katalin

● A könyvtáralapító „csendes forradalmár”

Emlékiállítás a Somogyiban

Szeged Széchényi Ferenc, a könyvtáralapító Somogyi Károly kanonok 110 évvel ezelőtt halt meg. Az alkalomból Csúri Károlyné osztályvezető, a könyvtár tudós ismerője emlékiállítást rendezett a Somogyi aulájában, amely az alapító főpap életének és művének ritkán látható dokumentumai mellett Somogyi 1848-as szabadságharcban betöltött szerepét is mutatja.

A kiállítást a márciusi ünnep alkalmából nyitotta meg *Gyulay Endre* szeged-csanádi megyés püspök. A tárlókban található '48-as újságok talán azokat is meglepték, akik tudtak róla, hogy a sokoldalú Somogyi Károly szerkesztőként és nyomdatulajdonosként is működött. De a tény, hogy a szabadságharc idején rendkívüli módon „fölfutott” hazai újságpiacon tizenkilenc lapot abban a nyomdában állítottak elő, amelyben csendestársként a papi ember tulajdonos volt – kevesen ismerték eddig.

A *Lukács László* által a kor színvonalán jól felszerelt nyomdában (amelynek Somogyi társtulajdonosa) működött az első gőzsajtó, amelynek köszönhetően ez volt a legnagyobb kapacitású nyomda Pesten. Itt nyomták a *Márczius Tizenötödike* című lapot, amely

a hazai sajtótörténetben azért is különös jelentőségű, hiszen ez volt az első utcai terjesztésű újság, ekkor jelentek meg az első rikkancsok Pesten.

A legradikálisabb lap, *Táncsicsé, a Munkások újsága* is a 'Lukács L. és társ'-nál nyomtatott, továbbá a kor élc lapja a *Charivari* (Dongó). A tárlaton a *Respublica* '49. június 24-ei számának egyik oldala látható A honvéd című Petőfi-verssel. Somogyi Károly úgy találta, a szabadságküz-

delmekben „zökkenészenvedett az irodalom mai szóval minden átpolitizálódott; közölt hát egy verset... Az általa szerkesztett *Religio és Nevelés* 1848. március 19-ei számának vezércikkében ezt írta: „A' sajtó szabad: és ennek mi örülünk.” (Mint a Szeged című folyóirat ünnepi, márciusi számának tanulmányából lehet tudni, nyomdatulajdonosként azért nem örült ennyire, hiszen „szabad lett mindenkinek nyomdát felállítani”).

A hazafias érzelmű, ám óvatos szerkesztő, a „csendes forradalmár” minden bizonnyal öccsénél húzta meg magát Világos után – és talán ekkoriban fordult meg először Szegeden. Életéről, munkájáról nagyon kevés a személyes adalék; amit ismerünk, a könyveiből bejegyzéseiből kutatta fel Csúri Károlyné. Ezen a kiállításon a szülők munkásságáról is képet kaphatunk: a sokoldalú ügyvéd apa, *Somogyi Cs. Sándor* a *Hazai és külföldi* tudóstársokat szerkesztette és a *Hasznos mulatságok* elnevezésű irodalmi mellékletet. Bemutatják azt a könyvet, amelyet az anya, *Kelemen Borbála* fordított és amelyet a könyvtár egy tavalyi aukción vásárolt meg...

A fiatal Somogyi Károly kéziratot egyetemi jegyzetei mellett látható a róla készült *Barabás Miklós-rajz* másolata, amelyről idős korában verset írt a kanonok *Saját arcképe* címmel. Kiállították a saját rajzait és festményeit tartalmazó albumot; egy romantikus tájat ábrázoló festmény alá nem kis öniróniával írta: „*Első és utolsó olajfestményem*”. Oklevelei – akadémiai tag volt – , kinevezési okmányai mellett olyan tőle származó idézeteket mutat a kiállítás, amelyek a halálra fölkészülő idős ember bölcsességét, mély emberségét tanusítják. (A tárlat április 15-éig tekinthető meg.)

S. E.

● Fiatal művészek kiállítása

„SZÍN-TÉR-ART”

● Munkatársunktól

Textiltervező, építész, fotós és divattervező alkotók munkáiból nyílik kiállítás vasárnap déli 12 órakor az újszegedi Bálint Sándor Művelődési Házban (Temesvári körút 42.). Nagy Marianna lakástextil enterőrjeit, Simon Alexandra divattervező különleges stílusú ruháit, Papp Zoltán építész megvalósult és tervezett alkotásait, valamint

Róth Péter egyéni látásmódról tanúskodó fotóit április 16-áig láthatja az érdeklődő közönség. A közös kiállítást Novák István építész és Kalmár Márton szobrászművész nyitja meg. A tárlat érdekessége, hogy a kiállítók közül hárman, Simon Alexandra, Róth Péter és Papp Zoltán a szegedi Tömörkény István művészeti gimnázium növendékei voltak.

„Tavaszhívogató”

● Munkatársunktól

A Humán Szolgáltató Központ Idősek klubja (Szeged, Vám tér 5.) zenés délutánt rendez április 1-jén, szerdán „Tavaszhívogató” címmel. A délután kettőkor kezdődő rendezvény a zene

és a tánc mellett arra is alkalmas, hogy a város különböző részein élő idősek megismerkedhessenek egymással.

Az összejövetelen Csáki Lajos zenész gondoskodik a talpalávalóról.